

# РЕШЕНИЕ

№ 2568

гр. София, 17.04.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 18.01.2013 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова**

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова**  
**Антоанета Аргирова**

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **7851** по описа за **2012** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Областна дирекция по безопасност на храните – С. (ОДБХ), чрез адв. С. срещу решение от 15.06.2012г. на Софийски районен съд (СРС), 122-ри състав по НАХД № 1058/2012г. С решението е отменено наказателно постановление (НП) № 468/08.08.2011г., издадено от директора на ОДБХ, с което за нарушение на чл. 248 от Закона за ветеринарномедицинската дейност (ЗВМД) и чл. 70, ал.2, т.7 от Наредба № 5/ 25.05.2006г. за хигиената на храните на Свилена Н. Д. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 500 лева.

В касационната жалба се твърди, че атакуваното решение на СРС е неправилно, необосновано и постановено в противоречие с процесуалния и материалния закон. Твърди се, че неправилно въззивният съд е приел, че АУАН № 001151/ 12.07.2011г. е издаден от некомпетентен орган. Касаторът сочи, че процесното наказателно постановление е издадено по бланка-образец и посочването на нормата на чл. 248 от ЗВМД следва да се приеме за техническа грешка. Оспорен е изводът на СРС, че НП е издадено в нарушение на чл. 42, т.4 от ЗАНН. Иска се от съда да отмени решението на СРС и да потвърди наказателното постановление като правилно и законсъобразно.

Ответникът оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено

в сила. Представени са писмени бележки.

Прокурорът намира жалбата за неоснователна.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град страните не представят нови писмени доказателства.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законоустановения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, XI касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

СРС е събрал относими, допустими и необходими за установяване на фактите по делото доказателства, въз основа на които е установил фактическа обстановка, която се споделя от касационната инстанция.

Правилно въззивният съд е изложил своите правни доводи, възприемайки като достоверни и обективни показанията на актосъставителя Л. Б..

Настоящият състав намира, че атакуваното въззивно решение е правилно и законосъобразно. Твърдението за допуснати от съда при постановяване на съдебното решение съществени нарушения на материалния и процесуалния закон е неоснователно. При разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение съставът на въз съд не е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила, които по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 във вр. ал. 3 от НПК във вр. чл. 63 от ЗАНН да съставляват основания за отмяната му. Не са налице също така и касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 във вр. ал. 2 от НПК.

Видно от АУАН № 001151/ 12.07.2011г. като нарушена е изписана Наредба № 5/2006г – чл. 70, ал.2, т.7, без да е изписано пълното наименование на наредбата; с оглед обстоятелствата по делото следва да се приеме, че се касае за Наредба № 5/2006г за хигиената на храните. Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното наказателно постановление № 468/08.08.2011 г. на директора на „Областна дирекция по безопасност на храните" - С. град.

Съдът намира за правилен изводът на въззивния съд, че е налице разминаване между посочената в НП правна квалификация и тази в АУАН. При идентично описание на фактическата обстановка в двата акта, в НП нарушението е квалифицирано като такова по чл. 248 от Закона за ветеринарномедицинската дейност и чл. 70, ал.2, т.7 от Наредба №5/25.05.2006 г., а в АУАН е посочено, че е констатирано нарушение на чл. 70, ал.2, т.7 от Наредба № 5/25.05.2006 г. Също така, правилно въззивният съд е констатирал, че в НП не се съдържа ясно и точно посочване на санкционната разпоредба.

Неоснователно е възражението в жалбата, че в НП е допусната техническа грешка като е посочена като нарушена нормата на чл. 248 от Закона за ветеринарномедицинската дейност. С посочването като нарушени няколко правни норми в НП се внася неяснота относно конкретната правна квалификация на нарушението, което води до ограничаване правото на защита на наказаното лице, тъй

като същото следва да знае за нарушението на коя конкретна правна норма е ангажирана административно-наказателната му отговорност.

СРС въз основа на описаните факти е формирал правилен извод, че процесните АУАН и НП са издадени при допуснати съществени процесуални нарушения, които представляват пречка да се установи съставомерността на деянието.

Констатираните пороци, представляват съществени нарушения в административно-наказателното производство, защото водят до ограничаване правото на защита на административно-наказаното лице и правят невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното НП. Установяването в хода на съдебното производство на съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение предпоставя индивидуализацията на съответното административно нарушение съобразно всички изисквания на чл. 57 ЗАНН, което в настоящия случай не е направено.

Както беше посочено, в НП изобщо не е посочена санкционна разпоредба, което е абсолютна пречка за осъществяване на съдебен контрол и самостоятелно основание за отмяна на постановлението.

По така изложените съображения като е достигнал до извода за незаконосъобразност на НП, Софийски районен съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Предвид изложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав, от 15.06.2012г. по НАХД № 1058/2012г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.